

Til nr. 17 (§ 102, stk. 2)

Ved lovforslagets § 1, nr. 15 og 30, foreslås det bl.a., at retsplejelovens regler om aktindsigt i afsluttede straffesager udvides til også at gælde andre dokumenter end »fremlagte dokumenter«, herunder når sagen slet ikke har været behandlet ved retten, og ved lovforslagets § 2 foreslås en tilsvarende indskrænkning af forvaltningslovens § 18

I konsekvens heraf foreslås en ændret formulering af retsplejelovens § 102, stk. 2, således at denne bestemmelse gælder for klager over afgørelser om aktindsigt i det hele taget og ikke kun afgørelser om aktindsigt efter forvaltningsloven og offentlighedsloven.

Virkningen heraf er, at det almindelige toinstansprincip, som gælder inden for anklagemyndigheden, vil gælde for anklagemyndighedens afgørelser om aktindsigt generelt, hvad enten afgørelsen om aktindsigt træffes i henhold til retsplejeloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven eller anden lovgivning. Endvidere vil fristen på 4 uger for at klage til den overordnede anklagemyndighed gælde, jf. retsplejelovens § 102, stk. 1.

Til nr. 18 (§ 124, stk. 8)

Der foreslås en generel regel om strafansvar for juridiske personer for overtrædelse af straffebestemmelser i retsplejeloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 44. I konsekvens heraf foreslås § 124, stk. 8, ophævet.

Til nr. 19 (§ 173, stk. 2)

Det foreslås, at overtrædelse af et referatforbud nedlagt i medfør af retsplejelovens § 173, stk. 2, 2. pkt., skal kunne straffes med bøde på samme måde som referatforbud nedlagt i medfør af retsplejelovens § 30 (jf. retsplejelovens § 32 b, stk. 1).

Straf kan også pålægges juridiske personer, jf. den foreslåede regel i retsplejelovens § 1022 (lovforslagets § 1, nr. 44).

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20 (§ 218 a)

Der foreslås en generel regel om affattelse af domme i civile sager og straffesager i alle instanser. For civile sagers vedkommende svarer forslaget ganske til Retsplejerådets forslag i betænkning nr. 1401/2001 om reform af den civile retspleje I.

Med dette forslag præciseres kravene til affattelsen af domme, hvilket navnlig skal ses i sammenhæng med forslaget om almindelig aktindsigt i domme, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 (forslaget til § 41 b).

Stk. 1 svarer i vidt omfang til den gældende § 366 a, stk. 1. Den foreslåede regel gælder imidlertid som no-

get nyt også i straffesager og i ankesager i civile sager. Reglen tydeliggør de krav, som bør gælde for affattelse af alle domme. Reglen fastlægger alene de grundlæggende rammer for affattelsen af domme, og der vil således fortsat være stor mulighed for individuel variation mellem forskellige retter og forskellige dommere med hensyn til affattelsen af domme. Hertil kommer, at affattelsen af en dom naturligvis i høj grad afhænger af omstændighederne i den konkrete sag.

1. pkt. indeholder fælles regler for civile sager og straffesager.

Dommen skal for det første indeholde *parternes påstande*.

Dommen skal endvidere indholde en *fremstilling af sagen*, herunder i fornødent omfang en gengivelse af de afgivne forklaringer.

Dommen skal således altid i et eller andet omfang indeholde en fremstilling af sagen. Der vil imidlertid kunne være meget stor forskel på, hvor omfattende en sådan fremstilling af sagen bør være. I tilståelsessager vil en ganske kort fremstilling af sagen som regel være tilstrækkelig, og det samme vil ofte gælde i ankesager (både i civile sager og straffesager), herunder når den indankede dom i medfør af stk. 2 er affattet uden fuldstændig sagsfremstilling, idet den supplerende redegørelse, der i medfør af stk. 3 udarbejdes i tilfælde af anke, anses som et bilag til den indankede dom. I andre tilfælde vil det i høj grad afhænge af den konkrete sags omstændigheder (i faktisk og retlig henseende), hvor omfattende fremstillingen af sagen bør være. I mange straffesager vil kun være behov for en kort fremstilling af sagen, eftersom dommen i straffesager desuden skal indeholde en gengivelse af taltalen (jf. nedenfor).

De afgivne forklaringer skal gengives »i fornødent omfang«. Heri ligger, at forklaringerne skal gengives, i det omfang det er nødvendigt, for at dommen kan »stå alene«, dvs. kan forstås af personer, der ikke i øvrigt kender sagen, og som ikke har adgang til sagens dokumenter.

Behovet for at gengive de afgivne forklaringer i sagsfremstillingen vil bl.a. afhænge af, hvor udførligt forklaringerne omtales i præmisserne. Dommen bør altid indeholde – eventuelt i præmisserne – i det mindste en helt kortfattet gengivelse af forklaringer, som har haft betydning for afgørelsen. Medmindre de afgivne forklaringer ikke har haft betydning for afgørelsen, er det således ikke tilstrækkeligt i dommen blot at angive, hvem der har afgivet forklaring, og så i øvrigt henviser til retsbogen. Derimod er der ikke noget til hinder for, at dommen kort gengiver essensen af de forklaringer, der har haft betydning for afgørelsen,